

der fører til de gentagne økonomiske vanskeligheder, de faktorer, der skaber den inflatoriske udvikling. Man måtte søge stigningen i de offentlige udgifter dæmpet, og der måtte foretages en afvejning mellem de forskellige mulige offentlige investeringer, også ud fra pengemæssige synspunkter. Henry Christensen ville for sit vedkommende lægge særlig vægt på investeringerne på uddannelsesområdet, men også den sociale sektor spillede en væsentlig rolle. Det var vigtigt at sikre folketingets mulighed for indflydelse i tide på de offentlige budgetters afstemning med den økonomiske udvikling.

Restriktionspolitikken på husleje- og boligområdet var medvirkende årsag til de økonomiske indgreb, og denne restriktionspolitik måtte afvikles. Knapheden på arbejdskraft havde skabt yderligere behov for privat investering. Der var derfor brug for, at opsparingen kunne vokse, og hvis man i den foreliggende situation — under forudsætning af sammenhæng i den økonomiske politik — nåede til den opfattelse, at der var behov for en øget indsats til fremkaldelse af opsparing, ville venstre foretrække den direkte form, som en lovpligtig opsparing havde. Virkningen af den økonomiske politik, der skulle tilsigtes, burde være, at noget af stigningen i efterspørgselspresset flyttedes fra forbrugssektoren til investeringssektoren, og der måtte så i investeringssektoren foretages en indre afbalancering. Det, der var brug for, var en samlet sanering af dansk økonomi.

Også *Poul Møller* (KF) vendte sig imod lovforslagene. De var bl. a. begrundet med udgiftsstigningerne, som de konservative naturligvis erkendte deres medansvar i, men udviklingen havde vist, at folketinget fremtidig ikke kunne indskrænke sig til at se på det første års udgift som følge af en eller anden lov. Man måtte foretage en bedømmelse af, hvordan loven ville virke i det lange løb, og hvordan dens administration ville udvikle sig.

I andre lande havde man i tilsvarende situationer gennemført massive og betydelige budgetnedskæringer. Her i landet søgte man ensidigt at opnå indtægtsstigninger for statskassen. Den danske budgetteknik burde ændres. Vi burde starte med at give styrelserne besked om, hvilket beløb de kunne råde over. Så måtte styrelserne udfylde deres budgetforslag under hensyn hertil.

Men udgiftsstigningen var ikke den eneste årsag til lovforslagenes fremsættelse. Udgifterne var ganske vist steget med 2.400 mill. kr., men indtægterne ville stige med 2.100 mill. kr., så der var kun 300 mill. kr. yderligere at dække. Med lovforslagene havde regeringen tilsigtet indtægter på 742 mill. kr., fordi man ønskede overskuddet forøget under påberåbelse af, at efterspørgselspresset skulle dæmpes.

Det var rigtigt, at lovforslagene ville dæmpe efterspørgslen, men der var efter *Poul Møllers* mening fare for, at dæmpningen ville blive så kraftig, at den begyndende arbejdsløshed ville forøges. Således havde også de tre vismænd udtalt sig. Hvis kreditstram-